

KYRIE is een variant van KYRA

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Deze naam is van Griekse oorsprong: 'heerseres' of 'meesteres'; in feite betreft het hier de vrouwelijke vorm van Kurios, Kuros (of verlatiniseerd: Cyrus) = 'heer' of 'heerser'.

*

Bijzonderheden

De variant **Kyrie** valt samen met de Griekse aanroep van Jezus aan het begin van de Mis: 'Kyrie, eleison' = 'Heer, ontferm U over ons.' Juist het feit dat het een Grieks gebed is, wijst op de ouderdom ervan; het stamt nog van vóór de tijd dat het Latijns voertaal werd in de wereld van de christenheid.

*

Kyra (ook **Cyra**) van **Berea** (ook van **Syrië**), Syrië; kluizenares met **Marana** (ook **Marina**); † ca 450; feest 3 augustus.

Deze twee dienstmaagden van Christus kwamen uit de Syrische landstreek Berea en stamden af van hoogstaande ouders. Ze hadden een degelijke opvoeding genoten. Eenmaal volwassen wilden ze zich het liefste terugtrekken in de eenzaamheid om daar in vasten, boete en gebed hun leven geheel en al aan God toe te wijden.

Ze gaven dus hun welverzorgde leven thuis op en gingen even buiten de stad wonen. Daar bouwden ze een omheining. Op het binnenterrein betrokken ze een huisje, waarvan zij de deuren en ramen met slijk dichtstreken. Een dak was er niet. Met als gevolg dat ze opgesloten binnen de muren van hun verblijfje toch onder de blote hemel doorbrachten. Ze hadden elk een dienstmeisje. Dezen wilden niets liever dan bij hen in de buurt blijven. Daarom mochten zij een eigen huisje betrekken, dat ze bouwden binnen tegen de omheining. Zij lieten een venster open dat uitzag op het woninkje van de beide kluizenaresen, want dan konden die zo nu en dan aanmoedigingen roepen in hun richting en hen aansporen om door te gaan op de ingeslagen weg. Van tijd tot tijd voorzagen de dienstertjes de beide vrouwen van voedsel; ze reikten het over door een gat in de muur op de plaats waar vroeger de deur had gezeten. Dat was het enige contact dat de beide vrouwen hadden met de buitenwereld. Alleen met Pinksteren maakten ze een uitzondering. Dan praatten ze met de mensen uit de omgeving, maar dat mochten alleen vrouwen zijn. Voor het overige leefden zij in pure stilte. Zij pijnigden hun lichaam. Kyra bijvoorbeeld hing zo'n zware ijzeren ketting om haar hals, dat zij er constant onder gebukt ging; ze was door het gewicht eenvoudig niet meer in staat om zich op te richten. De doeken waarmee ze hun hoofd bedekten, hingen tot op hun voeten; van voren hingen ze af tot op hun middel, zodat gezicht, hals en handen erdoor werden bedekt. Zo leefden zij 42 jaar lang. En zelfs na al die tijd waren zij nog even enthousiast en ijverig als in het begin. Of het nu bloedheet was of ijskoud, zij straalden vreugde uit. Wat betreft het vasten: daarin waren zij navolgers van Mozes.

Een enkele keer hebben zij hun verblijfplaats verlaten om een pelgrimstocht te ondernemen naar Jeruzalem. Ze begonnen met drie weken lang te vasten. Toen zij naar Jeruzalem trokken, namen zij geen eten mee voor onderweg. Ze zeiden dat ze genoeg hadden aan het gebed tot God. Zo gingen ze ook te werk op de terugweg naar huis. Op dezelfde manier zijn ze later nog eens naar Sint Thecla in Iconium op bedevaart geweest.

Met deze levenswijze hebben zij alle vrouwen eer aangedaan. Een levensbeschrijving uit de 17e eeuw besluit hun verhaal als volgt: *'Zoals zij voor alle mensen een spiegel zijn geworden, zo worden zij nu door God gekroond.'*